

VENDIM
Nr.17, datë 18.7.2005

NË EMËR TË REPUBLIKËS SË SHQIPËRISË

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, e përbërë nga:

Gjergj Sauli	Kryetar i Gjykatës Kushtetuese
Alfred Karamuço	Anëtar i “ “
Fehmi Abdiu	Anëtar i “ “
Kujtim Puto	Anëtar i “ “
Vjollca Meçaj	Anëtare e “ “
Xhezair Zaganjori	Anëtar i “ “
Petrit Plloçi	Anëtar i “ “
Sokol Sadushi	Anëtar i “ “
Kristofor Peçi	Anëtar i “ “

me sekretare Arbenka Lalica, në datë 12.11.2004, mori në shqyrtim në seancë gjyqësore me dyer të hapura çështjen me nr.25 Akti që i përket:

KËRKUES: HEKTOR QIRJAQI, MUHAMET HATIA, SHKËLQIM AKULLI E ADEM DRACI, përfaqësuar nga avokat Arqile Nini, me prokurë.

SUBJEKTE TË INTERESUARA: 1. SPIRO ZËRI, përfaqësuar nga avokatët Maksim Haxhia e Amalia Zëri, me prokurë.

2. SHOQËRIA “SERVCOM” SHA, FIER, përfaqësuar nga juristi Andius Olldashi, me autorizim.

3. KOMISIONI I KTHIMIT DHE I KOMPENSIMIT TË PRONAVE, pranë qarkut Tiranë, në mungesë.

OBJEKTI: Shfuqizimi si antikushtetues i vendimit nr.17, datë 10.3.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.

BAZA LIGJORE: Nenet 33/1, 42/1, 131/f e 134/g të Kushtetutës, si dhe nenet 27-30 të ligjit nr.8577, datë 10.2.2000 “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”.

Kërkuesit kanë parashtruar këto shkaqe për shfuqizimin si antikushtetues të vendimit të mësipërm:

1. Vendimi është marrë në dhomën e këshillimit. Çështja duhej të shqyrtohej në seancë gjyqësore me praninë e të gjitha palëve, për t’u dhënë mundësinë për të shprehur pretendimet dhe kundërshtimet për provën e re të paraqitur dhe pastaj të vendoste gjykata. Ky pretendim mbështetet edhe në praktikën e Gjykatës Kushtetuese dhe konkretisht në vendimin nr.6, datë 26.2.2003.

2. Në kundërshtim me kërkesat e neneve 442 e 447 të Kodit të Procedurës Civile kërkesa për rishikim e bërë nga pala tjetër, nuk u është njoftuar kërkuesve, duke shkelur kështu parimin e kontradiktoritetit në gjykim, parashikuar në nenet 19 e 20 të Kodit të Procedurës Civile.

Përfaqësuesit e subjekteve të interesuara, kanë parashtruar:

1. Kërkuesit nuk legjitimohen për t’iu drejtuar Gjykatës Kushtetuese për faktin se gjykata e apelit ka vendosur pushimin e shqyrtimit në lidhje me ta, vendim që nuk është kundërshtuar prej tyre.

2. Me vendimin e rishikimit çështja nuk është gjykuar në themel. Ai është një vendim i ndërmjetëm që e kalon çështjen për rishqyrtim duke u dhënë mundësi palëve të riballafaqohen nën dritën e fakteve të reja.

3. Në dhomën e këshillimit nuk thirren palët. Për këtë, ka edhe praktikë të Gjykatës Kushtetuese.

GJYKATA KUSHTETUESE,

pasi dëgjoi relatorin Kristofor Peçi, përfaqësuesit e kërkuesve, të subjekteve të interesuara dhe

bisedoi çështjen në tërësi,

VËREN:

Gjykata e Rrethit Gjyqësor, Sarandë me vendimin nr.199, datë 26.3.2001, ka vendosur pranimin e padisë së shoqërisë “Servcom” sh.a. (me persona të tretë kërkesit Hektor Qirjaqi, Adem Draçi, Muhamet Hatia e Shkëlqim Akulli), duke shfuqizuar vendimin nr.272, datë 8.2.1996 të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave, përsa i përket njohjes së pronësisë së trashëgimlënësve Jorgji e Vasil Zëri, mbi një ndërtesë dy katëshe në qytetin e Sarandës, ish-zyrat e naftës, pronë e palës paditëse dhe të sipërfaqes së truallit prej 271.6 m² në funksion të objektit.

Gjykata e Apelit Gjyrokastër, me vendimin nr.374, datë 17.7.2001, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Rrethit Gjyqësor Sarandë në lidhje me pranimin e padisë së paditësit për anulimin e vendimit të Komisionit të Kthimit dhe Kompensimit të Pronave dhe prishjen e vendimit e pushimin e gjykimit për personat e tretë.

Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.483, datë 4.3.2003, ka vendosur lënien në fuqi të vendimit të Gjykatës së Apelit, Gjyrokastër.

Personi i interesuar Spiro Zëri, ka paraqitur pranë Gjykatës së Lartë kërkesën për rishikim të vendimeve të mësipërme. Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, me vendimin nr.17, datë 10.3.2004, në dhomën e këshillimit, ka vendosur pranimin e kërkesës për rishikim, prishjen e vendimeve të lartpërmendura dhe kthimin e çështjes për rigjykim në Gjykatën e Rrethit Gjyqësor, Sarandë.

Në rrethanat që paraqitet çështja, Gjykata Kushtetuese çmon se pretendimet e ngritura nga subjekti i interesuar, që kanë të bëjnë me legjitimitimin e kërkesve dhe shterimin e mjeteve ligjore, duhet të merren në shqyrtim fillimisht, pasi nga mënyra e zgjidhjes së tyre varet nëse shkaqet e ngritura nga kërkesit për proces jo të rregullt do t'i nënshtrohen ose jo kontrollit kushtetues.

1. Sipas neneve 131/f e 134.2 të Kushtetutës, individët mund t'i drejtohen Gjykatës Kushtetuese për shkelje të të drejtave kushtetuese për një proces të rregullt ligjor, vetëm për çështje që lidhen me interesat e tyre, dhe pasi të jenë shterur të gjitha mjetet juridike për mbrojtjen e të drejtave të tyre. Pikërisht, në këto dy aspekte është pretenduar nga subjekti i interesuar se kërkesit nuk mund të vënë në lëvizje Gjykatën Kushtetuese, sepse sipas tyre, gjykata e apelit ka vendosur pushimin e gjykimit për kërkesit dhe këta nuk e kanë kundërshtuar vendimin.

Gjykata Kushtetuese vë në dukje se, sipas rrethanave të çështjes rezulton se kërkesit, me cilësinë e personit të tretë në gjykim, kanë pasur interes të njëjtë me paditësin, Shoqërinë “Servcom”, në drejtim të objektit dhe zgjidhjes së çështjes, e kanë mbështetur këtë të fundit dhe kanë paraqitur kundërrekurs ndaj rekursit që ka paraqitur pala tjetër, subjekti i interesuar.

Një qëndrim i tillë i kërkesve motivohet nga fakti se ata, duke qenë qiramarrës në banesën që ishte pronë e paditësit, shoqëria “Servcom” kanë bërë privatizimin e apartamenteve që kishin në përdorim, duke qenë të interesuar për të mbrojtur këtë të drejtë të tyre.

Në kundërrekursin drejtuar Gjykatës së Lartë, kërkesit mbështetnin plotësisht vendimin e gjykatës së apelit si të bazuar në prova e në ligj. Por ky fakt, nuk u heq atyre të drejtën për të ushtruar kërkesë në Gjykatën Kushtetuese përderisa pas vendimit të dhënë nga Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë, i cili ka lënë në fuqi vendimin e gjykatës së apelit, çështja është vënë në lëvizje nga pala tjetër dhe Kolegji Civil i Gjykatës së Lartë ka pranuar në dhomë të këshillimit kërkesën për rishikim duke shfuqizuar vendimet e mëparshme. Shfuqizimin e këtyre vendimeve pa i vënë në dijeni kërkesit për një fakt të tillë, këtyre të fundit u cenohet një e drejtë e fituar me vendim të formës së prerë. Është ndryshimi i gjendjes juridike të krijuar, shoqëruar me shkeljen e pretenduar të së drejtës për një proces të rregullt që i legjitimon kërkesit për t'iu drejtuar Gjykatës Kushtetuese në bazë të kërkesave të nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Europiane për të Drejtat e Njeriut.

Për rastin në shqyrtim, Gjykata Kushtetuese thekson se interesi që kanë kërkesit është i ligjshëm, pasi e drejta e fituar është cenuar me një vendim tjetër të Gjykatës së Lartë pa i vënë në dijeni për gjykimin e rishikimit. Në kuptim të mbrojtjes së të drejtave kushtetuese të individit kjo përbën një bazë legjitime për kërkimin dhe ushtrimin e kontrollit kushtetues për të ndrequr shkeljen e pretenduar. Në konceptin e gjykimit kushtetues, për çështje që kanë të bëjnë me shkelje të të drejtave të individit për një proces të rregullt ligjor, Gjykata Kushtetuese duke iu referuar jurisprudencës së saj dhe të Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut, pranon legjitimitimin e individit kur ai ka interes për të mbrojtur të drejtat kushtetuese të cenuara nga një proces i parregullt. Lidhur me këtë, Gjykata

Europiane për të Drejtat e Njeriut shprehet në një vendim të saj se sipas nenit 1 të protokollit 1, mbrohet një pretendim legjitim dhe se në çështjen e paraqitur para saj, kërkuesi kishte të paktën një pretendim të tillë.¹

Kushtetuta i jep të drejtën e nismës të kontrollit kushtetues, kujdo që pretendon për shkelje të të drejtave kushtetuese edhe atyre të mbrojtura nga konventa nëpërmjet një procesi të parregullt ligjor.

Nisur nga këto argumente, Gjykata Kushtetuese thekson se për më tepër, në çështjen në shqyrtim, kërkuessit kanë fituar një të drejtë me vendim të formës së prerë dhe ajo nuk mund të preket pa një proces të rregullt ligjor.

2. Pretendimi tjetër i subjektit të interesuar lidhet me kërkesën kushtetuese të shterimit të mjeteve juridike për mbrojtjen e të drejtave, sipas nenit 131/f të Kushtetutës. Ky përcaktim kushtetues ka të bëjë me faktin se kontrolli i ushtruar nga Gjykata Kushtetuese përfshirë edhe rastet e shkeljes së të drejtave të individit nga një proces i parregullt ligjor, është një kontroll subsidiar që do të thotë se individit duhet t'i ketë shterur mjetet dhe rrugët e tjera ligjore.

Juridiksioni kushtetues për shkelje të të drejtave themelore për një proces të rregullt, bëhet i mundur kur kërkuesi të ketë shterur mjetet e ankimit pranë gjykatave të sistemit gjyqësor. Shterimi nënkupton që kërkuesi duhet t'i shfrytëzojë në shkallët e sistemit gjyqësor të gjitha mjetet e lejueshme dhe mundësitë procedurale për vendosjen në vend të të drejtave të pretenduara. Mjete ligjore shterojnë kur në varësi të rrethanave të çështjes, rregullat procedurale nuk parashikojnë mjete të tjera ankimi.

Sipas kriterit kushtetues të vlerësimit të çështjes lidhur me shterimin e mjeteve ligjore, Gjykata Kushtetuese çmon se përgjithësisht, nuk konsiderohen të shteruara mjetet ligjore kur për shkelje gjatë procedimeve të mëparshme, çështja është kthyer për rigjykim nga instanca më e lartë gjyqësore. Në këto raste, mungesa e legjitimitetit për të ushtruar ankim kushtetues lidhet dhe përcaktohet nga fakti se procesi vazhdon dhe ka ende mjete të tjera ankimi për të rivendosur të drejtën gjatë shqyrtimit të çështjes në gjykatat e sistemit gjyqësor.

Një situatë e ndryshme krijohet kur kërkuesi pretendon se nuk janë respektuar kriteret e procesit të rregullt ligjor në instancën e fundit të gjykimit dhe nuk është parashikuar asnjë mjet ankimi ndaj vendimit të kësaj shkalle gjykimi. Në këto raste edhe pse çështja kthehet për rigjykim dhe procesi gjyqësor vazhdon, në aspektin e shterimit të mjeteve, ka rëndësi fakti se kërkuesi nuk ka mjet tjetër ankimi ndaj shkeljeve të pretenduara në instancën e fundit të gjykimit dhe se shqyrtimi gjyqësor rishtazi, nuk pretendon t'i ndreqë këto shkaqe, por të gjykojë çështjen në themel. Në rrethana të tilla, është në kompetencë të Gjykatës Kushtetuese të vlerësojë sipas karakterit të çështjes konkrete dhe llojit të shkeljeve të pretenduara, nëse kërkuesi i ka shterur ose jo të gjitha mjetet ligjore për mbrojtjen e të drejtave të pretenduara.

Një qëndrim të tillë, lidhur me kriteret vlerësuese për shterimin e mjeteve, ka mbajtur edhe Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut në praktikën e saj. Në një vendim të saj kjo Gjykatë, në radhë të parë vuri në bisedim faktin e shterimit të mjeteve, duke përcaktuar se ky rregull nënkupton që kërkuesi t'u drejtohet mjeteve që janë efektive dhe të mjaftueshme për të realizuar ndreqjen e shkeljeve të lejuara.² Ajo nënvizon se ekzistenca e mjeteve në fjalë duhet të jetë me siguri e realizueshme, jo vetëm në teori por edhe në praktikë pa cenuar efektivitetin e domosdoshëm.

Nisur nga këto kritere kushtetuese dhe qëllimi që ato synojnë të arrijnë, Gjykata Kushtetuese vlerëson se në lidhje me çështjen objekt shqyrtimi, për vetë rrethanat specifike të paraqitura, kur rishikimi është mjet i jashtëzakonshëm dhe vendimi i Gjykatës së Lartë është përfundimtar, kërkuessit nuk kanë mjet tjetër për të goditur vendimin që ka pranuar kërkesën për rishikim. Në këto rrethana, kërkuessit i kanë shterur të gjitha mjetet ligjore për mbrojtjen e të drejtave të tyre, prandaj pretendimet e ngritura në kërkesë duhet t'i nënshtrohen shqyrtimit kushtetues.

3. Shkaqet e parashtruara nga kërkuessit për proces të parregullt kanë të bëjnë me mungesën e komunikimit të kërkesës për rishikim dhe me shqyrtimin e çështjes në dhomën e këshillimit pa pjesëmarrjen e palëve. Këto dy shkelje të pretenduara nga kërkuessit janë të lidhura e të ndërvarura nga njëra-tjetra dhe kanë të bëjnë me standardet e caktuara për një proces të rregullt në drejtim të pjesëmarrjes në gjykim, të drejtës së mbrojtjes dhe parimit të kontradiktoritetit. Varësia dhe kompleksiteti i tyre kushtëzohen me faktin se nga domosdoshmëria e shqyrtimit të çështjes në seancë gjyqësore me pjesëmarrjen e palëve dhe jo në dhomën e këshillimit, merr rëndësi dhe aspekti tjetër i

¹. Çështja Pine Valley kundër Irlandës, viti 1991

². Shih vendimin Akdivar, etj., kundër Turqisë, datë 16.9.1996

shkeljes së pretenduar për mosnjohim të kërkesës për rishikim të vendimit. Në kushte normale të shqyrtimit të çështjes në seancë gjyqësore, sipas përmbajtjes së nenit 447 të Kodit të Procedurës Civile, është e detyrueshme që palës së interesuar t'i njoftohet më parë kërkesa e paraqitur nga pala tjetër, me qëllim që t'i garantohet në kohë e drejta e mbrojtjes, të cilën do ta realizojë me pjesëmarrjen në gjykim.

Kërkesat e nenit 42 të Kushtetutës dhe nenit 6 të Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut, të marra në tërësi, kanë për qëllim që t'i garantojnë kujtdo që pretendon se i janë shkelur të drejtat e njohura me Kushtetutë dhe me ligj, në radhë të parë ndjekjen e çështjes në gjykatë. Në këtë kuptim, pjesëmarrja në gjykim është një e drejtë e pamohueshme për faktin se kjo pjesëmarrje shërben për të mbrojtur në substancë të drejtën që pretendohet si e shkelur.

Sipas një vendimi të Gjykatës Europiane për të Drejtat e Njeriut, do të ishte e pakuptimtë që neni 6/1 i Konventës të përshkruante me detaje garancitë procedurale që u ofrohen palëve në proces dhe të mos mbronte në radhë të parë atë që bën në të vërtetë të mundur që të përfitohet nga këto garanci dhe që është pjesëmarrja në gjyq.³

Kushtetuta dhe Konventa kanë përcaktuar standarte të qarta për pjesëmarrjen në gjykim dhe zhvillimin e procesit të rregullt ligjor në mënyrë të atillë që t'u garantohet të gjitha palëve mbrojtje efektive në të gjitha shkallët e gjykimit, prandaj prekje e tyre, përbën shkelje të të drejtave kushtetuese për një proces të rregullt ligjor.

Në kuptim të standardeve të vendosura nga Kushtetuta dhe Konventa Europiane e të Drejtave të Njeriut, Gjykata Kushtetuese vlerëson se në shqyrtimin e çështjeve nga gjykatat e sistemit gjyqësor duhet të mos preken kriteret e procesit të rregullt, duke dalluar qëllimin dhe kompetencat e dhomës së këshillimit nga njëra anë dhe të seancës gjyqësore nga ana tjetër. Nga referimi në dispozitat e Kodit të Procedurës Civile që parashikojnë shqyrtimin e rekursit dhe rishikimin e vendimeve del qartë se dhoma e këshillimit është një strukturë që shërben për shqyrtimin paraprak e seleksionimin e çështjeve, por jo për zgjidhjen e tyre në themel. Dhoma e këshillimit vendos për mospranimin e rekursit ose të kërkesës për rishikim, por nuk mund të vendosë për prishjen e vendimeve aq më tepër pa njoftuar palën që ka fituar gjyqin.

Nga përmbajtja e dispozitave të Kodit të Procedurës Civile, që kanë të bëjnë me rekursin dhe rishikimin, del se shqyrtimi në dhomën e këshillimit lidhet me mospranimin e tyre për t'u shqyrtuar nga gjykata, sepse nuk përmbushin kriteret ligjore. Në të kundërtën, kur këto kritere plotësohen, nuk mund të vendoset pranimi i kërkesës për rishikim dhe rekursit jashtë seancës gjyqësore dhe pa praninë e palëve. Aq më tepër pranimi i rishikimit pa kaluar çështjen në seancë për shkak të efekteve të mëdha që sjell si mjet i jashtëzakonshëm në ndryshim nga rekursi që është formë e zakonshme ankimi, e bën edhe më të qartë prekjën e standardeve dhe cenimin e procesit të rregullt ligjor. Rifillimi i procesit gjyqësor nga e para, pas një periudhe të caktuar kohe nga marrja formë e prerë e vendimit, pa u dhënë mundësi të barabarta palëve për të shprehur e mbrojtur pretendimet e tyre, del haptazi jashtë kufijve të procesit të rregullt në kuptim të Kushtetutës dhe Konventës Europiane të të Drejtave të Njeriut. Çdo provë e paraqitur nga pala që pretendon se mund të çojë në rihapjen e procesit gjyqësor duhet t'i nënshtrohet shqyrtimit sipas parimit të kontradiktoritetit, duke i dhënë mundësi palës tjetër për të shprehur pretendimet e saj, sepse ajo nuk mund të privohet arbitrarisht nga e drejta që i është njohur me vendim të formës së prerë të gjykatave. Në raste të tilla, standardi minimal që duhet t'i garantohet palës respektive, është shansi i barabartë për të qenë e pranishme në një proces ku do të shqyrtohet pozita e saj juridike.

Gjykata Europiane e të Drejtave të Njeriut në një sërë vendimesh të saj ka theksuar se Konventa nuk ka për qëllim të mbrojë të drejtat në mënyrë teorike dhe zhgënjyese, por të garantojë të drejta praktike dhe të efektshme, sidomos përsa i përket të drejtës për t'u paraqitur para një gjykate.⁴ Duke folur për respektimin e kërkesave për "barazinë" e armëve si aspekt i procesit të rregullt, Gjykata e Strasburgut shprehet se në konfliktin në të cilin ndërthurren interesa të kundërta private, ky lloj "barazimi armësh" do të thotë që secilës palë duhet t'i sigurohen mundësitë përkatëse për t'i parashtruar çështjet e saj në kushte që nuk e vënë atë në gjendje shumë më pak të favorshme se sa

³. Çështja Golder kundër Mbretërisë së Bashkuar, datë 21.2.1975

⁴. Shih çështjen Airey kundër Irlandës

palën e kundërt”.⁵

Seanca e hapur gjyqësore përbën një tipar thelbësor të së drejtës për një proces të rregullt ligjor. Karakteri i hapur i procedimeve para organeve gjyqësore sipas nenit 6/1 të Konventës mbron palët ndërgjyqëse kundërshtimit të drejtësisë në fshehtësi dhe pa mbikëqyrje publike. Publiciteti në ushtrimin e drejtësisë kontribuon në përmbushjen e synimit për një proces të drejtë gjyqësor, garantimi i të cilit përbën një nga parimet themelore të një shoqërie demokratike.⁶

Bazuar në këto argumente, kërkesa për rishikim është një mjet ankimi dhe duhet t’i njoftohet palës tjetër sipas rregullave të përgjithshme aq më tepër që ky mjet përbën në vetvete një kërkesë të re për të cilën, pala e interesuar, jo vetëm që nuk ka dijeni, por është akoma nën përfytyrimin e realizimit konkret të së drejtës së fituar.

Barazia në mjete dhe e drejta për t’u vënë në dijeni për faktet dhe argumentet e palës kundërshtare, përbëjnë aspekte të procesit të rregullt. Kjo nënkupton që çdo palë në proces duhet të ketë mundësi të barabarta që të paraqesë çështjen e vet dhe asnjë palë nuk duhet të gëzojë ndonjë avantazh të konsiderueshëm ndaj kundërshtarit, por duhet të përcaktohet një ekuilibër i drejtë midis palëve.⁷

E drejta për proces të rregullt përfshin gjithashtu edhe nocionin se të dyja palët në një proces kanë të drejtë të kenë informacion për faktet dhe argumentet e palës kundërshtare, që nënkupton në parim mundësinë për palët në një seancë civile apo penale të kenë njohuri edhe për komentet mbi provat e nxjerra.⁸

Nga ana tjetër, duke marrë parasysh natyrën e shqyrtimit të çështjes në rastet e rishikimit, e cila ka të bëjë jo vetëm me konstatimin e fakteve, por edhe me vlerësim të tyre (shkronja “a, b, e” të nenit 494 të Kodit të Procedurës Civile), atëherë ky vlerësim duhet të bëhet nga gjykata, pasi të ketë zbatuar parimin e kontradiktoritetit në gjykim. Ky moment ka rëndësi, sepse nuk mund të prishen vendimet në dhomën e këshillimit duke prekur standardet e procesit të rregullt ligjor.

Gjykata Kushtetuese në jurisprudencën e saj ka bërë të qartë dallimin midis shqyrtimit të çështjes në dhomën e këshillimit dhe rasteve kur shqyrtimi duhet të bëhet detyrimisht në seancë, ndryshe preken standardet e procesit të rregullt. Në vendimin e saj nr.6, datë 26.2.2003, duke iu referuar çështjes konkrete në zbatim të dispozitave procedurale që parashikojnë ushtrimin e rekursit dhe kërkesës për rishikim, thuhet se shqyrtimi i kërkesës nga Gjykata e Lartë, kur ajo është bërë jashtë kriterëve ligjore, bëhet në dhomën e këshillimit pa pjesëmarrjen e palëve.

Nëpërmjet arsyetimit të këtij vendimi bëhet mirë dallimi mes kompetencave të dhomës së këshillimit, kur kërkesa nuk përmban kriterë ose shkaqe ligjore dhe në të kundërt, kur shkaqet ligjore ekzistojnë dhe provohen si të tilla nga gjykata, shqyrtimi i çështjes nuk mund të bëhet më në dhomën e këshillimit, por në seancë gjyqësore, përndryshe një shqyrtim i tillë është antikushtetues.

Në çështjen në shqyrtim, ashtu siç pretendohet edhe nga kërkuessit, Gjykata Kushtetuese konstaton se nga ana e Gjykatës së Lartë është pranuar kërkesa për rishikim të vendimit duke u vlerësuar si të reja provat e paraqitura, dhe në kundërshtim me të gjitha standardet e procesit të rregullt ligjor, çështja është zgjidhur në dhomën e këshillimit. Në këtë mënyrë procesi i zhvilluar është i parregullt gjë që e bën vendimin antikushtetues.

PËR KËTO ARSYE,

Gjykata Kushtetuese e Republikës së Shqipërisë, në bazë të neneve 131/f e 134/g të Kushtetutës, si dhe të neneve 72 e 77 të ligjit “Për organizimin dhe funksionimin e Gjykatës Kushtetuese të Republikës së Shqipërisë”, njëzëri,

⁵. Shih çështjen Dombo Behere kundër Holandës, V, 27.10.1993 dhe Stratis Andreadhis kundër Greqisë V, 9.12.1994.

⁶. Vendimi i Gjykatës Europiane të të Drejtave të Njeriut, Axen kundër Republikës Federale të Gjermanisë, datë 8.12.1983

⁷. Shih çështjen Dehaes dhe Giples kundër Belgjikës, v.24.2.1997

⁸. Çështja Ruiz-Mateos, kundër Spanjës, v.23.6.1993

VENDOSI:

- Shfuqizimin si antikushtetues të vendimit nr.17, datë 10.3.2004 të Kolegjit Civil të Gjykatës së Lartë.
- Dërgimin e çështjes për shqyrtim në Kolegjin Civil të Gjykatës së Lartë.
- Ky vendim është përfundimtar, i formës së prerë dhe hyn në fuqi ditën e botimit në Fletoren Zyrtare.